

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 364/2017
11.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жарка Станисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу 1К 34/16 од 03.11.2016. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1 11/17 од 26.01.2017. године, у седници већа одржаној 11.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жарка Станисављевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Лесковцу 1К 34/16 од 03.11.2016. године и Апелационог суда у Нишу 18Кж1 11/17 од 26.01.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу 1К 34/16 од 03.11.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. КЗ, па му је суд изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) месеца, и одредио да се иста неће извршити уколико окривљени у року од 1 (једне) године, од правноснажности наведене пресуде, не учини ново кривично дело. Истовремено је суд за наведено кривично дело окривљеног осудио и на новчану казну у одређеном износу од 10.000,00 динара, те одредио да ју је окривљени дужан платити у року од два месеца од дана правноснажности наведене пресуде, а уколико не плати у одређеном року, одређено је да ће се новчана казна заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан затвора. Такође, пресудом је окривљеном изречена мера безбедности забрана присуствовања одређеним спортским приредбама, ближе означена у изреци побијане првостепене пресуде, за коју је одређено да има трајати годину дана, рачунајући од дана правноснажности пресуде, а у случају да окривљени прекрши забрану изречену наведеном мером, одређено је да ће се условна осуда опозвати, с тим да се време проведено у затвору неће урачунати у време трајања изречене мере. Окривљени је обавезан да суду плати на име трошкова кривичног поступка износ од 3.775,00

динара, на име судског паушала износ од 5.000,00 динара, те Вишем јавном тужилаштву у Лесковцу на име трошкова кривичног поступка износ од 3.263,50 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 18Кж1 11/17 од 26.01.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Вишег суда у Лесковцу 1К 34/16 од 03.11.2016. године, је потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу 18Кж1 11/17 од 26.01.2017. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Жарко Станисављевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине пресуду Вишег суда у Лесковцу 1К 34/16 од 03.11.2016. године и пресуду Апелационог суда у Нишу 18Кж1 11/17 од 26.01.2017. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење. Међутим, по налажењу овог суда, иако бранилац формално не означава, из образложења и предлога захтева, очигледно произилази да је исти поднет и против правноснажне пресуде Вишег суда у Лесковцу 1К 34/16 од 03.11.2016. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да је у конкретном случају неспорно да су овлашћена службена лица од окривљеног критичном приликом одузела ранац у коме су се налазиле три димне бомбе, ножић-скакавац и бејзбол палица, али да ниједан од испитаних сведока није потврдио да је окривљени унео наведену торбу на спортски терен, нити је током поступка утврђено да је окривљени активирао димне бомбе, због чега бранилац сматра да нису остварена сва субјективна и објективна обележја кривичног дела из члана 344а став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, те да је на тај начин учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног, иако истиче повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, у суштини оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходно њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и

непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић